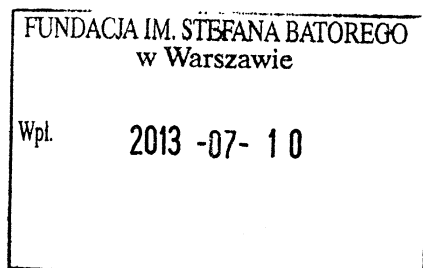

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
WICEPREZES
Piotr Gryśka

Warszawa, 5 lipca 2013 r.

RCL.DPG. 511-56/13

Pani

Grażyna Kopińska

Fundacja im. Stefana Batorego

Obywatelskie Forum Legislacji

szanowne Pani Dmulew,

Uprzejmie dziękuję za przekazane, w imieniu członków Obywatelskiego Forum Legislacji, stanowisko do projektu *uchwały – Regulamin pracy Rady Ministrów*. Przedstawione w nim uwagi, wątpliwości i postulaty zostały wnikliwie przeanalizowane. Skonfrontowano je także ze stanowiskami również innych podmiotów uczestniczących w uzgodnieniach i konsultacjach projektu.

Uprzejmie informuję, że zmieniony w wyniku uzgodnień międzyresortowych oraz wskutek uwzględnienia uwag zgłoszonych w ramach konsultacji projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Legislacja/Projekty w toku”.

Tak jak dotychczas, liczę na dalszą konstruktywną współpracę z Fundacją im. Stefana Batorego i działającym jej ramach Obywatelskim Forum Legislacji. Jednocześnie przepraszam, za termin w jakim odnoszę się do stanowiska, ale ze względów organizacyjnych prace nad nowym regulaminem musiały zostać czasowo wstrzymane.

Niniejszym przedstawiam również szczegółowe odniesienie się Rządowego Centrum Legislacji do przekazanego przy piśmie z dnia 10 kwietnia 2013 r. stanowiska Obywatelskiego Forum Legislacji, wskazując jednocześnie obszary, w których projekt został zmieniony na skutek podniesionych zastrzeżeń.

Zgłoszone uwagi ogólne

1. Zakres znaczeniowy określić „uzgodnienia”, „konsultacje publiczne” i „opiniowanie” określają merytoryczne przepisy projektu dotyczące tych procesów prowadzonych w toku postępowania z projektami dokumentów rządowych i tym samym nie ma potrzeby ich definiowania. Znaczenie w/w pojęć determinuje wskazanie kręgu podmiotów uczestniczących odpowiednio w uzgodnieniach (§ 35 projektu), konsultacjach publicznych (§ 36 projektu) i w opiniowaniu (§ 38 i 39 projektu), jak i określenie ich przebiegu (§ 40-48 projektu) oraz końcowego efektu (§ 49 ust. 1 i 2). W przypadku konsultacji publicznych istotne jest również uwzględnienie podstawowego (słownikowego) rozumienia tego określenia (wg. SJP PWN „konsultować się” – naradzać się z kimś w jakiejś sprawie; zasięgać rady u specjalisty i „publiczny” – dotyczący społeczeństwa lub jakiejś zbiorowości; dostępny dla wszystkich; związany z urzędem, instytucją nieprywatną; odbywający się w sposób jawny). Uwzględniając postulat doprecyzowania tych regulacji, uszczegółowiono pod względem podmiotowym przepisy dotyczące przebiegu tych procesów (§ 44 ust. 2, § 45 ust. 1 i § 48 ust. 2 projektu) oraz doprecyzowano regulacje w zakresie dokumentowania ich wyników (§ 50 i § 51 projektu). Zaproponowane korekty pozwalają, w ocenie RCL, na jednoznaczne ustalenie mechanizmu udziału obywateli w procesie legislacyjnym, który następuje przede wszystkim w ramach konsultacji publicznych. Udział ten ma miejsce również w ramach procesu opiniowania (§ 38 ust. 2) – w odniesieniu do tych przypadków, gdy wymóg przekazania projektu do zaopiniowania podmiotom reprezentującym określone grupy społeczne wynika z odrębnych przepisów (np. w odniesieniu do organizacji związkowych lub organizacji pracodawców).
2. Odniesienie się do wątpliwości dotyczących etapu, na którym projekt jest poddawany konsultacjom publicznym wymaga zwrócenia uwagi na zakres regulacji projektowanego Regulaminu, który co do zasady obejmuje prace nad projektem prowadzone przez Radę Ministrów. Regulamin odnosi się do prac toczących się na wcześniejszym etapie w zakresie wskazania wymagań, jakie muszą spełniać projekty kierowane do prac rządowych – w tym co do zawartości OSR, w którym przedstawia się wyniki dokonanej na takim wcześniejszym etapie analizy skutków społeczno-gospodarczych projektowanych regulacji. W celu sprecyzowania kwestii prowadzenia konsultacji publicznych w zmienionym projekcie wprowadzono terminologiczne zróżnicowanie konsultacji („problemowych”), które organ wnioskujący może prowadzić na etapie dokonywania takiej analizy (wskazuje na nie § 24 ust. 1 projektu) – przed opracowaniem samego projektu aktu prawnego (z prowadzonych na tym etapie konsultacji może wynikać np. zasadność rezygnacji z pierwotnie zamierzonej interwencji legislacyjnej, bądź też właśnie jej podjęcie). Regulamin jednak z wyżej

wskazanych względów nie reguluje kwestii przeprowadzania takich konsultacji – przewiduje się, że zgodnie z Programem „Lepsze Regulacje 2015” (6.I.B.1.) będzie to przedmiotem wytycznych do przeprowadzania oceny wpływu (obejmujących zasady przeprowadzania konsultacji). Natomiast projekt wymaga (§ 28 ust. 2 pkt 2 i § 103 ust. 2 pkt 3 projektu) aby w razie ich przeprowadzenia podana została o nich informacja odpowiednio w OSR albo w projekcie założeń projektu ustawy. Natomiast określenie „konsultacje publiczne” jest w zmienionym projekcie używane w odniesieniu do konsultowania już opracowanego projektu dokumentu rządowego (zarówno ustawy czy rozporządzenia, jak i założeń projektu ustawy). Jak wyjaśniono w uzasadnieniu projektu, Regulamin, wskazując na etap „uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania” projektu nie przesądza o kolejności podejmowania poszczególnych działań na tym etapie (w praktyce najczęściej podejmowane są one równocześnie) – podejmując jedno z tych działań organ wnioskujący rozpoczyna wskazany etap procesu legislacyjnego. Wyjaśnienia zatem wymaga, że rozpoczęcie tego etapu (skierowanie do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania już opracowanego projektu), zgodnie z § 31 projektu, może nastąpić po wpisaniu projektu dokumentu do właściwego wykazu. Odstępstwo od tej reguły przewiduje § 32 projektu (i odpowiadający mu w odniesieniu do projektów założeń projektów ustaw, do których zamiast OSR sporządza się test regulacyjny - § 105 projektu) – umożliwiając Radzie Ministrów (jej organowi pomocniczemu) odsunięcie momentu rozpoczęcia całego etapu (nie tylko konsultacji publicznych, ale także uzgodnień i opiniowania) z uwagi na zasadność uprzedniej oceny OSR (testu regulacyjnego) przez Szefa KPRM. Wspominany w uwadze przepis § 28 projektu dzięki wprowadzeniu ww. rozróżnienia terminologicznego mógł zostać sprecyzowany – w odniesieniu do konsultacji publicznych w OSR będzie wskazywany ich zakres (już nie przebieg i wyniki – gdyż te informacje znajdują się w raporcie z konsultacji). Z kolei wskazany w uwadze § 119 projektu nie odnosi się do momentu rozpoczęcia konsultacji publicznych a reguluje przypadek obligatoryjnego kierowania projektu do konsultacji publicznych w opisanej w nim sytuacji (przepis ten został również skorygowany w celu zwiększenia jego czytelności).

3. Nie można zgodzić się z przedstawionym zarzutem dotyczącym przesłanki zastosowania trybu odrębnego (§ 99 pkt 3 projektu). Przepis ten nie określa bowiem jako przesłanki zastosowania tego trybu „wagi” sprawy, ale sytuację, „gdy waga lub pilność sprawy wymaga niezwłocznego jej rozstrzygnięcia przez Radę Ministrów”.
4. Przeprowadzanie konsultacji na etapie dokonywania ocen funkcjonowania ustaw (OSR ex-post) – podobnie jak w przypadku konsultacji „problemowych”, na co wskazano w pkt 2 – nie jest co do zasady objęte regulacją Regulaminu, co nie oznacza braku zasadności ani

braku możliwości ich przeprowadzania. W celu uniknięcia wskazywanych wątpliwości w tym zakresie, w zmienionym projekcie (§ 153) wprowadzono regulację wprost wskazującą na taką możliwość. Należy też zauważyć, że projektowane przepisy § 154 ust. 1 pkt 3 i 4 projektu określające wymaganą treść OSR ex-post nawiązują do takich konsultacji (pozyskiwania stanowisk adresatów danych przepisów) w zakresie wymogu ustalenia rzeczywistych skutków regulacji w odniesieniu do poszczególnych grup adresatów danej regulacji oraz zestawienia – w szczególności zgłaszanych przez tych adresatów – problemów związanych z funkcjonowaniem ustawy. Również w tym zakresie przewiduje się, że zgodnie z Programem „Lepsze Regulacje 2015” (6.I.B.1. i 6.I.B.9) będzie to przedmiotem wytycznych do przeprowadzania oceny wpływu (obejmujących zasady przeprowadzania konsultacji).

5. W odniesieniu do zastrzeżeń zgłaszanych do § 44 ust. 2 i § 47 ust. 1 projektu, należy wyjaśnić, że przeprowadzenie konferencji „uzgodnieniowej” jest co do zasady sposobem prowadzenia procesu uzgodnień i opiniowania projektu a nie konsultacji publicznych, stąd wskazany w uwadze przepis § 44 ust. 2 projektu nie obejmuje podmiotów uczestniczących w konsultacjach publicznych (przepis ten wskazuje krąg podmiotów, których przedstawiciele organ wnioskujący jest obowiązany zaprosić na konferencję). Nie oznacza to zakazu zaproszenia na nią przedstawicieli innych podmiotów – w tym uczestniczących w konsultacjach publicznych (na taką możliwość wyraźnie wskazuje § 47 pkt 1 projektu), a jedynie brak obowiązku ich zaproszenia, co jest związane z potencjalnie szerokim, otwartym zakresem konsultacji publicznych. Projekt przewiduje alternatywne możliwości: zaproszenia przedstawicieli tych podmiotów na konferencję uzgodnieniową albo zorganizowania odrębnej konferencji (§ 47 projektu) – przy czym w tym drugim przypadku uzupełniono projekt w zakresie wymogu przekazywania z odpowiednim wyprzedzeniem zestawienia uwag z odniesieniem się do nich przez organ wnioskujący. Należy przy tym podkreślić, że zarówno przeprowadzenie konferencji uzgodnieniowej, jak i odrębnej konferencji w ramach konsultacji publicznych jest fakultatywne – ich zorganizowanie jest uzależnione od oceny organu wnioskującego co do przewidywanej efektywności takiego sposobu prowadzenia uzgodnień i opiniowania albo konsultacji publicznych. Rozwiązania te mają służyć również wyrównywaniu pozycji partnerów uczestniczących w konsultacjach publicznych i z kręgu administracji.
6. Wyjaśnienia co do „fakultatywnego charakteru” konsultacji publicznych przedstawiono w uzasadnieniu projektu. Należy dodatkowo podkreślić, że mimo braku bezwzględnie obowiązującego charakteru tych konsultacji, przy takich samych przesłankach podjęcia decyzji przez organ wnioskujący, w projekcie wprowadza się zasadę prowadzenia tych

konsultacji, w odróżnieniu od istniejącej dziś możliwości skierowania dokumentu do takich konsultacji. Zasadę tę uzupełnia konieczność wskazania w OSR (w przypadku założeń – w ich projekcie) przyczyn rezygnacji z konsultacji, jeżeli minister podjął taką decyzję, a decyzja ta podlega ocenie w toku dalszego procesu legislacyjnego. Rozwiązanie to ma gwarantować, aby przypadki takie były rzeczywiście wyjątkiem od regulowanej zasady. Należy też uwzględnić, że § 36 ust. 1 projektu ma zastosowanie do wszystkich wskazanych w nim rodzajów dokumentów rządowych bez względu na ich treść czy adresatów. Wprowadzenie bezwzględnego obowiązku konsultacji wszystkich projektów powodowałoby konieczność konsultowania np. „technicznych” rozporządzeń o zakresie działania poszczególnych ministrów. Nie wydaje się to uzasadnione z punktu widzenia celu konsultacji publicznych ani oczekiwane przez podmioty w nich uczestniczące. Zgadzam się oczywiście z tezą, że możliwość oceny rzeczywistej zmiany praktyki w tym zakresie wymagać będzie weryfikacji sposobu postępowania organów wnioskujących na podstawie nowych przepisów. Wyrażam jednak przekonanie, że uwzględniając podejmowane w tym obszarze wszystkie działania Rządu (np. narzędzie konsultacji on-line, działalność resortowych zespołów ds. OSR,) pozytywne zmiany będą rzeczywiście zauważalne.

7. Nie można zgodzić się z zarzutem sprzeczności między Programem „Lepsze Regulacje 2015” i projektem. Przedstawiony w uwadze wniosek, iż podstawową zasadą procesu stanowienia prawa, w świetle tego Programu, jest obligatoryjny charakter konsultacji publicznych, nie znajduje oparcia w treści Programu. Program „Lepsze Regulacje 2015” w Rozdziale 6.III „Poprawa komunikacji z interesariuszami” (str. 34) mówi o tym, że „przyjęte rozwiązania będą zmierzały do zwiększenia zakresu konsultacji projektu”, oraz że „należy w pierwszej kolejności przestrzegać obowiązujących w tym zakresie ustaw”. Realizacji celu zwiększenia zakresu konsultacji projektów dokumentów rządowych w projekcie Regulaminu mają służyć zmiany wskazane wyżej w pkt 6 oraz (również opisane wyżej) rozwiązania zawarte w § 24 ust. 1 pkt 4 i § 28 ust. 2 pkt 2 (konsultacje przed opracowaniem projektu), w § 47 (konferencje) oraz w § 119 (obligatoryjność konsultacji publicznych) projektu, a także zasada przedstawiania projektu do konsultacji, przy dodatkowej możliwości skierowania go do wybranych organizacji lub partnerów – w przeciwieństwie do obecnej reguły kierowania projektu do zaopiniowania przez konkretne podmioty. Ma to uwzględniać dzisiejsze możliwości techniczne i umożliwiać wykorzystywanie podejmowanych przez Rząd prac w tym zakresie (również platformy konsultacji on-line Ministerstwa Gospodarki). Powinno również szerzej otwierać krąg podmiotów uczestniczących w tych konsultacjach, a tym samym eliminować przypadki ograniczania się do tych, które zwykle występują w tym procesie. Nieuzasadniony jest zatem zarzut

poddający w wątpliwość nakłady poczynione na budowę systemu konsultacji on-line wobec przyjęcia fakultatywnego charakteru konsultacji publicznych (autorzy uwagi równocześnie wskazują przy tym, iż system ten jest „niezwykle potrzebny”). Brak wprowadzenia w projekcie regulacji odnoszących się wprost do systemu konsultacji on-line wynika z zasad konstruowania norm prawnych, w tym z § 3 ust. 1 zasad techniki prawodawczej (nadmierna kazuistyka powodowałaby konieczność wprowadzania szeregu wyjątków a także w przyszłości licznych zmian regulacji, np. w celu uwzględnienia zmiany nazwy danego systemu, czy nowych możliwości technicznych). Należy zauważyć, że przyjęcie, jako wyłącznie dopuszczalnego, sposobu prowadzenia konsultacji publicznych z wykorzystaniem elektronicznych środków komunikacji, w szczególności platform internetowych utrudniłoby części obywateli korzystanie z możliwości wyrażenia swojej opinii. Zatem w miejsce dublowania regulacji projektu – odnośnie obiegu dokumentów elektronicznego i tradycyjnego (papierowego, który stopniowo będzie tracić aktualność, co prowadziłoby w efekcie do konieczności nowelizacji Regulaminu) – zaproponowano przepisy skonstruowane w sposób bardziej ogólny, które mogą mieć zastosowanie w obu przypadkach. Zwiększeniu zakresu konsultacji projektu służyć ma również przewidziany w projekcie raport z konsultacji, który zawierać ma omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania, w tym wskazanie podmiotów, które przedstawiły stanowisko lub opinię, oraz omówienie tych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący. Zmierzać ma to m.in. do oczekiwanego zwiększenia responsywności tego procesu oraz dawać obraz procesu konsultacji i jego wpływu na kształt rozwiązań projektu. Dokument ten jest wymagany na etapie rozpatrywania projektu przez Stały Komitet Rady Ministrów oraz Radę Ministrów.

8. Zasady wyznaczania terminów do zajmowania stanowisk w ramach konsultacji publicznych są w ocenie RCL jasno określone w projekcie – w jego § 40 i szczegółowych regulacjach dotyczących niektórych rodzajów dokumentów – są one identyczne, jak w przypadku wyznaczania terminów w ramach uzgodnień i opiniowania, z tym że w tym przypadku z odrębnych przepisów mogą wynikać inne terminy, które muszą być wówczas zastosowane. Należy przypomnieć, że w razie braku takich odrębnych przepisów, obecnie przewiduje się termin 7-dniowy a w przypadku projektów ustaw – termin 14-dniowy w pierwszej turze uzgodnień i konsultacji a następnie w razie wprowadzenia zmian w projekcie termin 7-dniowy na zajęcie stanowiska. W projekcie proponuje się zastąpienie tej regulacji zasadą wyznaczania terminu na zajęcie stanowiska przez organ wnioskujący przy uwzględnieniu określonych przesłanek, co powinno prowadzić do wyznaczenia terminu adekwatnego, odpowiedniego w danym przypadku. Zachowuje się przy tym wskazanie terminów

minimalnych do zajęcia stanowiska - terminu 7-dniowego, a w przypadku projektów aktów normatywnych 14-dniowego, przy czym należy podkreślić, że jest to termin minimalny, którego skrócenie wymaga szczegółowego uzasadnienia. Nic nie stoi na przeszkodzie wyznaczeniu w danym przypadku terminu dłuższego, rezygnuje się bowiem z określania terminu maksymalnego (obecnie – 30 dni). W zmienionym projekcie odrębne terminy minimalne proponuje się natomiast dla projektu założeń projektu ustawy (14 dni), projektu ustawy (21 dni) i projektu rozporządzenia ministra (10 dni). Terminy te stosować się będzie w całym przebiegu uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania projektu. Należy podkreślić, że wskazany wyżej termin na przedstawienie stanowiska nie jest równoznaczny z „czasem, który powinien być przeznaczony na konsultacje”, gdyż ten czas obejmuje także dalsze postępowanie (analiza uwag, opracowanie sposobu uwzględnienia uwag uznanych za zasadne, ewentualne wyjaśnienia, odniesienie się do uwag) - sprecyzowanie takiej kategorii czasowej byłoby utrudnione, gdyż występuje w tym przypadku dużo zmiennych, i - w ocenie RCL - niecelowe.

9. Przepis § 36 ust. 1 nie uzależnia przeprowadzenia konsultacji publicznych od ustalenia wytycznych - nakazuje jedynie uwzględniać takie wytyczne przy prowadzeniu tych konsultacji, o ile zostały one ustalone. Wytyczne takie funkcjonują obecnie i przewiduje je też Program „Lepsze Regulacje 2015” - nie można jednak wykluczyć, że w przyszłości takie wytyczne nie zostaną ustalone, a nie jest intencją projektu wprowadzanie w tym zakresie wymogu ich opracowania. Z tych też względów, jak również z powodu wskazanego w pkt 2 i 4 – nie pokrywającego się zakresu przedmiotowego Regulaminu i wytycznych, nie mogą one stanowić części regulacji Regulaminu (jego załącznika). Opracowanie wytycznych jest odrębnym procesem od opracowania projektu Regulaminu – należy jednak zauważyć, że zakres tych wytycznych wyznacza Program „Lepsze Regulacje 2015”.
10. Uwaga dotycząca § 40 ust. 4 projektu została uwzględniona – przepis został zmieniony w celu uwzględnienia odmiennego charakteru konsultacji społecznych.
11. Regulamin przewiduje obowiązek odniesienia się organu wnioskującego do stanowisk przedstawionych w ramach konsultacji publicznych – w przeciwieństwie jednak do procesu uzgodnień i opiniowania nie musi (choć może) to nastąpić przez zajęcie zindywidualizowanego stanowiska wobec uwag czy opinii. Rozwiązanie to jest skorelowane z potencjalnie szerokim, otwartym zakresem konsultacji publicznych (w przeciwieństwie do procesu uzgodnień i opiniowania, który ma charakter wyłącznie zindywidualizowany). Odniesienie się do stanowisk przedstawionych w ramach konsultacji publicznych jest wymagane w raporcie z konsultacji (§ 51 ust. 2 projektu). W razie zorganizowania konferencji (uzgodnieniowej lub odrębnej) organ wnioskujący również jest obowiązany

przedstawić takie stanowisko. Nic jednak nie stoi na przeszkodzie, aby organ wnioskujący indywidualnie ustosunkował się do stanowisk również w ramach konsultacji publicznych, w szczególności jeżeli jest to możliwe z uwagi na liczbę podmiotów uczestniczących w konsultacjach.

12. Nie można zgodzić się z zarzutem pominięcia w projekcie kwestii oceny konstytucyjności projektu ustawy. Tak jak w obecnym stanie prawnym oceny takiej dokonuje Rada Legislacyjna przy Prezesie Rady Ministrów (art. 14 ustawy o Radzie Ministrów i rozporządzenie wydane na podstawie jego ust. 3, a także przepis § 37 projektu). Prawo i obowiązek dokonania takiej oceny w toku rządowego procesu legislacyjnego ma w odniesieniu do wszystkich projektów aktów normatywnych także RCL w ramach opracowywania stanowisk prawno-legislacyjnych do projektu (art. 14c pkt 2 ustawy o Radzie Ministrów) i uzgadniania projektów pod względem prawnym (§ 35 ust. 2 projektu).

Zgłoszone uwagi szczegółowe

1. Odnosnie § 24 ust. 2 projektu należy wyjaśnić, że podobnie jak w przypadku wytycznych dotyczących przeprowadzania konsultacji publicznych, ewentualny brak wytycznych nie ma wpływu na wymóg analizy skutków społeczno-gospodarczych projektu.
2. Wyjaśnienie dotyczące treści § 28 ust. 2 pkt 2 projektu oraz wprowadzonych w tym przepisie korekt przedstawiono w odniesieniu do uwag ogólnych w pkt 2. Informacje dotyczące wyniku konsultacji publicznych znajdują się natomiast w raporcie z konsultacji (§ 51 projektu), co wyjaśniono w odniesieniu do uwag ogólnych w pkt 2 i 7. Sposób wykorzystania informacji i opinii uzyskanych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania będzie wynikał z omówienia zawartego w raporcie z konsultacji – nie jest ono bowiem ograniczone tylko do omówienia uwag nieuwzględnionych.
3. Przepis § 28 ust. 3 projektu wprowadza wymóg przedstawienia przyczyn rezygnacji z konsultacji publicznych projektu rozporządzenia (i ustawy) – jednak sama możliwość takiej rezygnacji wynika z § 36 ust. 1 projektu. Wyjaśnienie tej regulacji zostało przedstawione w odniesieniu do uwag ogólnych w pkt 6. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że nie jest jasne, o jakim „delegowaniu uprawnień prawodawcy na urzędnika” jest mowa w uwadze. Rozporządzenia, jako źródło prawa powszechnie obowiązującego i podmioty uprawnione do ich wydawania – w tym ministrowie, są umocowani w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (art. 87 ust. 1, art. 92 i art. 149 ust. 2) i w zakresie danego upoważnienia podmiot taki jest prawodawcą. W zakresie objętym obszarem regulacji Regulaminu należy natomiast wskazać, iż nie jest możliwe aby akty wykonawcze, jako takie, były w ogóle konsultowane

(jak również uzgadniane i opiniowane) w ramach procesu legislacyjnego dotyczącego dopiero ustawy, na podstawie której mają być wydane – podlegają one bowiem odrębnemu „własnemu” procesowi legislacyjnemu. W ramach procedowania ustawy procedurom tym poddawane są projektowane przepisy tej ustawy - również zatem przepisy upoważniające, które np. w świetle przedstawionych projektów aktów wykonawczych mogą być oceniane jako zbędne, czy niewystarczające do uregulowania danych kwestii na poziomie aktu podstawowego.

4. Przepis § 32 ust. 3 projektu wskazujący zakres dokonywania przez Szefa KPRM oceny OSR jest dostosowany do wymaganej treści tego dokumentu (§ 28 ust. 2 projektu), należy przy tym zauważyć, że „zakres OSR” jest jednym z przykładowo („w szczególności”) wskazanych obszarów oceny – co do zasady ocenie podlega OSR. Należy też zauważyć, że przepisy projektu nie ograniczają możliwości zgłaszania w toku uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania uwag dotyczących OSR i zakresu czy przebiegu prowadzonych konsultacji – uwagi takie mogą zgłaszać też inne podmioty i także na późniejszych etapach prac (np. do raportu z konsultacji).

2 powołanem,
Piotr Gmur